

ՆՈՐԻՆ ՍՈՒՐԲ ՕԺՈՒԹՅՈՒՆ S. S. Վ. Ա. ՉԵՐԵԿ Ա. ԿՄԹՈՂԻԿՈՍԻ ՀՈՎՎԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍԴՐԲԵԶԱՅԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻՆ

Սեպտեմբերի 20-ին Վեհափառ Հայրապետը մեկնեց Թաքու, հովվապետական այցելության համար:

Առավոտյան ժամը 9-ին, Մայր Աթոռի ամբողջ միաբանության և Հոգևոր ծեմարանի աշակերտության առաջնորդությամբ, Վեհափառ Հայրապետը իշնում է Մայր Տաճար աղոթելու, «Տէր, ուղղեա զգնացս մեր ի ճանապարհ խաղաղութեան»:

Գերազնորհ Տեղիկ եպիսկոպոս Ազնավուրյանը «Հովհի քաջ զանձն իւր դնէ ի վերայ ոչխարաց» բնարանով միաբանության անոնից բարի ճանապարհ է մաղթում Վեհափառ Հայրապետին:

Այնուհետև, Մայր Տաճարի զանգերի ղողանջների ներքո, շարժվում է Վեհափառ Հայրապետի ինքնաշարժը դեպի երևանի օդանավայրան:

Վեհափառ Հայրապետին ճանապարհելու համար օդանավայրային էին եկել Գերագույն Հոգմուր Խորհրդի անդամները, Մայր Աթոռի միաբանությունը և պաշտոնեությունը, քահանայից դասը և երևանի եկեղեցական խորհուրդների անդամները:

Վեհափառ Հայրապետին ճանապարհելու համար օդանավայրային էր եկել նաև Հայկական ՍՍԾ Մինիստրների Սովետին առընթեր Հայ եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ պ. Մարգիս Գասպարյանը:

Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում են գերազնորհ Տաճարի արքական կոպուս Տեր-

Հովհաննիսյանը և Տաճարի եպիսկոպոս Տեր-Մահակյանը, հոգեղնորհ Տաճարի վարդապետ Ավետիսյանը և Տաճարի արքա Մանթուրյանը:

Ժամը 11.10-ին ինքնաթիուդ թոփշք է առնում:

Ինքնաթիուդ արծաթափայլ թերթի տակ փուլել է երևանի և ամբողջ Արարատյան դաշտավայրի աննման համայնապատկերը:

Մի ժամ հետո արդեն աղրբեջանական հողում ենք:

Ինքնաթիուդ մի քանի րոպե վայրէցք է կատարում Կիրովաբարդում, ապա թոփշք առնելով Փրկուառուկես ժամից մեզ հասցնուած Բաքու Թաքվի օդանավակայանում հայ հավատացյալների հոծ բազմությունը շերմ և խանդավառ դիմավորում է Վեհափառ Հայրապետին, Վեհափառ Հայրապետին դիմավորելու են եկել Աղրբեջանի թեմական խորհրդի անդամները և քահանայից դասը, գլխավորությամբ Աղրբեջանի առաջնորդական տեղապահ հոգեծնորհ Տաճարի Վարդապետ Մինիստրի Վեհափառ Հայրապետին դիմավորում են նաև Աղրբեջանական ՍՍԾ Մինիստրների Սովետին առընթեր Կրոնական գործերի խորհրդի լիազոր պ. Մամեդովը, Ռուս Ուղղափառ Եկեղեցու, մահմետականների և առ կրոնական համայնքների ներկայացուցիչները, Դիմավորողների մեջ են նաև Վեհամարզը, Մայր Աթոռի դիվանապետ պ. Հ. Առափելյանը և Հովհաննես սար-

կավագը, որոնք մի քանի օր առաջ ժամանել էին Բաքու:

Աղբբեշանական ՍՍՌ Մինիստրների Սովետին առընթեր կրոնական գործերի խորհրդողի լիազոր պ. Մամեդովը շերմ խոսքերով ողջունում է Վեհափառ Հայրապետի ժամանումը Աղբբեշանական Ռեսպուբլիկայի մայրաքաղաք Բաքու:

Նորին Ս. Օծությունը իր պատասխան խոսքում շնորհակալություն է հայտնում շերմ ընդունելության համար:

մի հավատացյալ հայ ժողովուրդը ուտքի է կանգնել՝ արժանավայիկ կերպով դիմավորելու իր սիրեցյալ Հայրապետին: Քաղաքի կենարունում բարձրացած հայոց եկեղեցում հավաքվել է հոծ բազմություն: Անընդհատ դողանջում են եկեղեցու զանգերը: Երեւում է Վեհափառ Հայրապետի ինքնաշարժը, բազմությունը ուրախությունից ալեկոծվում է: Հազարավոր ձեռքեր օդ են բարձրանում և ծափահարում: Ամեն կողմից լսվում են բացականչություններ. «Բարի» գալուստ

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ Է ԲԱՔՎԻ ՀԱՅՈՑ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Այսուհետև ինքնաշարժների շարանը լայն, ասքալուապատ ճանապարհով սլանում է դեպի Բաքու: Մերձակա և հեռավոր տարածությունների վրա երևում են նավթահորերի բազմաթիվ երկաթյա աշտարակները: Գրտնը վում ենք հարուստ նավթաշիարհի կենտրոնում՝ Բաքվում:

Վեհափառ Հայրապետի շնորհաբեր այցելության լուրը մի քանի օր առաջ արդեն հասել է Բաքու և տարածվել ամբողջ եղբայրական Աղբբեշանով մեկ, ուր ապրում են Հայեր, Հայաստանյաց եկեղեցու զավակներ: Բաքվի թեմը, Վեհափառ Հայրապետի այցելությամբ, ապրում է ուրախության և խանդավառության մի հիշատակելի օր: Թե-

վեհափառ Հայրապետին», «Կեցցի» Հայոց Հայրիկը», «Կեցցե Ս. Էջմիածինը»: Դիմավորուների մեջ կան բազմաթիվ ազգբեշանցիներ և ուսւներ: Եկեղեցու արևմտյան մուտքի դիմաց Վեհափառ Հայրապետը զգեստավորվում է և ամպհովանու տակ, աղոթքով, խնկով և «Հրաշափառ-ով հանդիսավորապես առաջնորդվում դեպի եկեղեցի: Փոթորկվում են հոգիները: Բոլորի գեմքերին և աշքերի մեջ փայլում են ուրախությունն ու ժպիտը: Ուրախ է նաև Վեհափառ Հայրապետը: Բազմության միջից, թերը թափահարելով, թոշում են տասնյակ սպիտակաթուր աղավնիներ, ավետելով Վեհափառ Հայրապետի շնորհաբեր գալուստը:

Դրսից, եկեղեցու արևմտյան դռան վերելում, կախված է Վեհափառ Հայրապետի մեծադիր նկարը, «Հովհան քաջ զանձն իւր դնէ ի վերալ ոչխարաց իւրոց» վերտառությամբ: Ս. Սեղանի առաջ Վեհափառ Հայրապետը մտասուզ աղոթում է: Ժողովորդը անընդհատ եկեղեցուց ներս է հոսում:

Եկեղեցական արարողության ավարտից հետո, Աղրքեցանի և Թուրքեստանի թեմի առաջնորդական տեղապահ՝ հոգեշնորհ Տիրայր Վարդապետ Մարտիրոսը Վեհափառ Հայրապետին է դիմում բարի գալըստյան սրտագին ճառով:

«Վեհափառ Տե՛ր, Բաքվի և Աղրքեցանի հայ հավատացյալ ժողովուրդը վաղուց էր սպասում Ձեզ, այն օրվանից, երբ Դուք եկաք մեր թեմը իրք առաջին արտասահմանյան եպիսկոպոսը: Հովհ ուրախ ենք, որ այսօր Դուք գալիս եք մեզ մոտ արդեն իրք Ամենայն Հայոց Հայրապետ: Այցելելով արտասահմանյան և մեր ներքին թեմերը, շմոռացաք նաև մեզ: Եթե ցայծմ ընդհանրապես ժողովուրդն էր ամեն անգամ զնում Ս. Էջմիածին՝ այնտեղ միսիթարություն, հոգեոր լիցք ստանալու և վերանորոգվելու, ապա այսօր Դուք եք Էջմիածնից զնում ժողովրդի մեջ՝ տալու նրան այդ լիցքին ու հոգեոր վերանորոգությունը:

Մեր ժողովուրդը երջանիկ է այսօր, որ Հանձին Ձեզ ունի եկեղեցաշեն, մեծ հայրանակ և անձնդիր Հայրապետ:

Ներկա պայմաններում, երբ մեր ամբողջ ժողովուրդը՝ բանվոր, գյուղացի, մտավորական, համառորեն և աննահանգ պայքարում են խաղաղության հաղթանակի մեծ գործի համար, և երբ բարեխիղճ գիտական աշխարհը կոչ է անում ժարդարությանը՝ թուլ շտալ, որ այսուհետև մեր կապուլտ երկինքը ծածկվի պատերազմի կարմիր կրակներով, Դուք ևս, իրք Հայաստանյաց Առաքելական Ս. Եկեղեցու քաջ հովիլ, Ձեր փառապանձ նախորդների նախանձախնդրությամբ, պայքարում եք և կոչ անում ողջ մարդկությանը՝ Հանդուրժել, որ խաղաղության և անմեղության սպիտակ աղավնին նորից ներկվի կարմիր արյունով:

Այսօր Ձեր շնորհաբաշխ այցելությամբ այդ ոգին եք բերում մեզ:

Աղրքեցանի ամբողջ հայ հավատացյալ ժողովուրդը անհօնապես հավատարիմ է ու նովրիված մեր դարավոր սրբություններին, մեր հավատի դարավոր կենորոն Ս. Էջմիածնին, մեր հարազատ Հայրենիքին և Ձերդ թանկագին Վեհափառությանը նու, իրք առաջնորդական տեղապահ՝ թարգմանը մեր համայնքի հայ հավատացյալների զգացմունքների և խոհերի, հավաստիացնում եմ:

Ձերդ Ս. Օծությանը, որ մեր ժողովուրդը այսուհետև ևս միշտ թարմ ու վառ պիտի պահի հավատարմության այդ աղնիվ զգացմունքները: Ձեմ տարակուսում, որ մեր թեմուն եղած ժամանակ, Դուք ամեն քայլափոխում առիթը պիտի ունենաք այդ նկատելու և պիտի շրջապատվեք խանդավառ և չերմ սիրով, Ձեր զավակների անկեղծ գուրգուրանքով և հոգատարությամբ:

Աղրքեցանի հայոց թեմի և անձամբ իմ անունից սրտապինս ողջունում եմ Ձերդ Վեհափառության բարի գալուատը և ցանկանում Ձեզ երկար և երշանիկ օրեր՝ առաջնորդելու մեր Եկեղեցին և ժողովուրդը լավագույն կյանքի և ապագայի:

Համբուրում եմ Ձեր օծյալ Ս. Աջը»:

Այսուհետև խոսում է Վեհափառ Հայրապետը:

«Ողջ վեց ձեզ, սիրելի՝ հայեց: Ս. Էջմիածնեն Ամենայն Հայոց Հայրապետը եկեր է ձեզ մոռ՝ բերելու ձեզ բոլորիդ, բոլոր հայ հավատացյաներուն՝ սիրո ողջույն և հայրապետական օրհնություն և լավագույն մաղթանեներ ձեր բոլորիդ բաջառողջության, ձեր կյանքի խաղաղության և ձեր բոլորիդ շինարար գործոց հաջողության համար:

Ենորհակայ եմ ձեզմե, որ այսքան մեծ քվալ և հոգիի այսքան շերտությամբ դիմավորեցիք Մեզ, որպես հարազատ զավակները մեր Հայաստանյաց Առաքելական Ս. Եկեղեցիների:

Ս. Էջմիածինը հայ ժողովրդի հավատքի կեդրանն է հազար վեց հարյուր տարիներեւ ի վեր: Բազում դարեր շարունակ հայ ժողովրդի բարեկարտ հավատացյալները իրենց հոգիի այցերով մեազեր են սկսելու դեպի Ս. Էջմիածին: Ս. Էջմիածինը հայ ժողովուրդը լուսավորեր է, տվեր է անոր հոգեկան միսիթարություն և միշտ աղորեր հայ ժողովրդի երջանկության և բարօրության համար, բոլոր ժողովուրդներու եղբայրության ու խաղաղության համար:

Մենք, որպես Ամենայն Հայոց Կարողիկոս, շատ զգացված ենք, որ Մեզ դիմավորեցին ենա Ռուս Ռուսական Եկեղեցին, մուսուլմանական, ինչպես և մյուս Կրոնական համայնքներու ներկայացուցիչները, որոնք Մեզ ուրախացուցին իրենց բարի զալուատի խոսքերով:

Մեծապես ուրախ ենք ենա այն բանի համար, որ Մեզ բարի գալուատի խոսքերով ուղեց Աղրքեցանական ՍՍՌ Մինիստրեներու Սովորին առբներեր Կրոնական գործեռ խորհրդի լիազոր պ. Մամեդովը: Մենք խորապես միսիթարված կզաքեմ զՄեզ պ. Մամեդովի խոսքերով, որովհետև ան կներկայացնե ոչ միայն Կրոնական գործերու

խորհուրդը, այս Ադրբեջանական կառավարությունը և ադրբեջանական ժողովուրդը:

Թույլ տվեք Մեր սրտեն ողջույնի ջերմ խոսք ուղղեն Ադրբեջանի կառավարության, ադրբեջանական և այստեղ ապրող մյաս բոյոր ժողովուրդներուն, Կասպյան ծովի հարավ Բաքվին:

Թող Տերը խաղաղության և երշանկության մեջ պահպանէ այս բաղադր և անոր ժողովուրդը՝ ադրբեջանցիներ, ոռաւեր, հայեր և բոյոր ազգություններու զավակներ, ոռնեք կապրին այս ջեն, արևոտ և բարի երկրին մեջ:

Ինտ միասին և մեկտեղ պիտի աղոքենք առ Աստված՝ վասն շինության Ս. Եկեղեցպայս, իայ ժողովրդի և աշխարհի բնդիմանուր խաղողության:

Թող Տերը օրենք ձեզ, զորացն և պահպանէ այժմ և հավիայանս, ամեն:

Ապա Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է «Բնտուրիստ» հյուրանոցը:

Երեկոյան, Բաքվի հայոց առաջնորդանիստ եկեղեցում պաշտվում է ժամերգություն, որին ներկա են լինում գերաշնորհ Տ. Սահակ և Տ. Վարդան սրբազններն ու վարդապետները, ժամերգությունից հետո, հոգեշնորհ Տ.

Խ Ա Զ Ա Հ Ա Մ Բ Ո Ւ Յ Ր Ը

Սիրելի՝ ժողովուրդ հայոց, Մենք Մեր հայրապետական այս առաքելության առրիվ երկու-երեք օր պիտի գտնվինք ձեր մեջ, քանի մը անզամ պիտի հավաքվինք այստեղ և ադրբենք առ Աստված: Կիրակի օր Մենք պիտի մատուցանենք հանդիսավոր սուրբ պատարագ, պիտի ծանոթանանք ձեզ և պիտի աշխատինք Մեր մասնակցությունն ալ բերել Ադրբեջանի հայոց քեմի հոգևոր-եկեղեցական շինության գործին, միխրաբելով հայ հավատացյալները: Ան Մեր առաքելության իմաստն ու նապատակը:

Մենք վատահ ենք, որ դուք ևս հոգևոր միխրաբության պահեր պիտի ապրիք Մեզ

Հայրիկ վարդապետը խոսում է քարոզ ժերանի՝ խաղաղաբարաց, զի նոքա որդիք Աստուծոյ կոչեսցին» բնաբանով:

Մեպտեմբերի 21-ին՝ «Տօն ծննդեան Ս. Աստուծածնի ի յԱննայէ»:

Գերաշնորհ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը մատուցում է սուրբ պատարագ և քարոզում «Ռորմեա ինձ, Աստուծ, ըստ մեծի ողորմութեան քում, ըստ բազում զիտութեան քում քաւեա զանօրէնութիմս իմ» բնաբանով: Պատարագին ներկա է խուռա բազմություն:

Կեսօրին Վեհափառ Հայրապետը իր շքախմբով այցելում է Նիկամի Գյանջևի ան-

վան թանգարանը և 26 կոմունարների գերեզմանը:

Յերեկվա ժամը 3-ին, Անդրկովկասի մուսուլմանների հոգեւոր վարչության նախագահ Շեյխ ովկ-Խալամը և Անդրկովկասի մուտքամանների հոգեւոր վարչության նախագահի տեղակալ մուֆտի Ասադովցան բարեկամական այցելություն են տալիս Վեհափառ Հայրապետին և ալիքի քան մեկ ժամ շերտ և սիրալիր զրուց են ունենում Վեհափառ Հայրապետի հետ:

Շեյխ ովկ-Խալամը, ողջունելով Վեհափառ Հայրապետի ժամանումը Բաքու, ասում է. «Կարծում ենք, որ մեր այս հանդիպումը պետք է լինի սիրո և եղայրական հանդիպում»: Վեհափառը շնորհակալություն է հայտնում սիրալիր այցելության համար և ընդգծում, որ ինքը երկրորդ անգամն է հանդիպում Շեյխ ովկ-Խսրամին, որին նկատում է իր լավ բարեկամը: Շեյխ ովկ-Խսրամը հաճությամբ ընդունում է Վեհափառ Հայրապետի հրավերը՝ ներկա լինելու հաջորդ օրվա պատարագին:

Շաբաթ օրը, երեկոյան ժամը 6-ին, Վեհափառ Հայրապետը իշխում է եկեղեցի և նախագահում կիրակամտի ժամերգության: Հավարտ ժամերգության, Վեհափառ Հայրապետը ոգեշունչ քարոզ է խոսում.

«Ճամանակ ի մեջ, Տէր ամենակալ, զիաւատ, զյոյս, զուր և զամենայն գործ առաքինութեան»:

«Սիրելի հավատացյալ ժողովուրդ, գիշերային աղոքի այս պահում, մեր Ս. Եկեղեցին կերպ Աստուծո փառքը և կիսնդր Աստուծմեն, որ Ան պահեցնե, շատցեն հավատքը, հույսը և սերը մեր բողներուն մեջ ու նաև առաքինաւեր գործերը մեր կյանքի ընթացքին:

Վստահ ենք, թե ձեզմ ամեն մեկը այս պահուս խորապիս հոգելած է և հոգեկան խորունկ այրումներ ունի, բանզի բոլորս միասին կգանվինք մեր սուրբ եկեղեցին կամարներուն ներեւ: Սուրբ սեղաներու առջև մեր սիրուր կրանանք Աստուծո, խոստվանելով մեր մեղքերը, ձգտելով դառնալ ավելի կատարյալ մարդ:

Քրիստոնեական կրոնի նպատակն է ավելի կատարյալ դարձել մարդկային էակը: Մենք բոլոր ստեղծված ենք հոգելոն ենուրք և ենրակա ենք սխաներու, սայրաբուններու: Սակայն մեր սրտի և գիտակցության խորեւուն մեջ միաժամանակ զանկությունը և իդար ունինք ավելի մաքուր և սուրբ դառնալու, ավելի արդար ըլլայու, ավելի կատարյալ, և եթե մենարակը է, մոտենալու համար այն մեծ կատարելության, որ Աստված կիսչի: Մենք մեր հոգի ուժով կիսավատանք, որ

կարող ենք մոտենալ այդ աստվածային կատարելության: Անո այս իմաստով է, որ մենք կաղորենք մեր եկեղեցիներուն մեջ: Այս իմաստով էր, որ մենք աղոքեցինք «Յաւել ի մեջ, Տէր ամենակալ, զիաւատ, զյոյս, զուր և զամենայն գործ առաքինութեան»:

Մենք կաղորենք, որ Աստված ձեր հոգիներուն շերմարյուն շնորհի, ձեր մատերուն՝ յուս և ձեր առաքինք գործերուն՝ հաշողություն:

Մեր Ս. Եկեղեցին ավելի բան 1 600 տարվան պատմություն ունի: Այդ երկար դարերու ընթացքին, մեր ծողովուրդը և Եկեղեցին շատ հաճախ ու օրեր ապրեցան: Ներկայիս ուրախ ենք հաստատելու, որ դժվարության օրերը անցած են և անա, թե՝ Հայրապետի և թե՝ Գրացի հանրապետություններու ու արտասահմանեան երկրներու մեջ Հայ Եկեղեցին կանգնած է ամուր հիմքերու վրա, կայածառանա ան և իր սուրբ առաքելությունը կշարունակե մեր ժողովրդի կյանքին մեջ:

Նույն ուրախայի երեսուրքը Մենք կիսատատենք նաև այստեղ, գեղեցիկ Բաքու քաղաքին մեջ, ուր հակաբած եք դուք բոլորդ՝ ցնծությամբ և շերմարյունը դիմավորելու համար Ամենայն Հայոց Հայրապետը և ստանակու Անոր օրինությունը:

Ս. Եմիածին նստած, Մենք կիսատենք, թե ինչպես զնեցնենք մեր բոլոր բնիւրը, Արդրեցանի թեմեն ալ մեջը, որոն կերպան է Բաքուն: Մենք ուրախ ենք, որ ձեզ նման հավատացյալներ շեն կապեան Հայոց Եկեղեցին: Մենք ու դուք հաջողությամբ պիտի պահենք մեր Եկեղեցաշն գործերը, որովենակ Աստված մեզ նետ է և մենք կվայելենք բարյացակամ վերաբերությունը Սովետական բարեխնամ կառավարության, և ձեր պարագային Արդրեցանի կառավարության, որ ամեն տեսակ աշակեցություն կրնայի ձեզ բոլորիդ:

Մեր ցանկությունն է ա'լ ավելի կազմակերպված տեսնել Բաքվի այս մեծ քեմը: Մենք ուրախ ենք, որ երկու տարին է վեր, բնիւրական խրենին նետ միասին, թեմի գործերը ձեռնեատունն կղեկավառ մեր սիրելի Տիրայր վարդապետը, Մեր ներկայացուցիչն ու լիազորը:

Տիրայր վարդապետը տակավին շատ երիտասարդ է: Քիչ անգամ կպատճի, որ այսպիսի երիտասարդ վարդապետ մը այն ան խոննեատությամբ, լրջությամբ և սիրով դեկավառ նման կարեար և մեծ թեմ մը: Մենք ուրախ ենք, որ Տիրայր վարդապետը հաշակելով այս գործին, չխալեցանք, քանի որ կտեսնենք և կիսատատենք, որ ան

իր պարտականությունները կկատարե հավատելով, նվիրումնվ և քերմությամբ:

Սիրելի՝ հավատացյալներ, հավատացած եղեք, որ Տիրայր հայր սուրբ կիրք ձեզ բարորդ, հարազատ Եղբոր նման: Մենք գրստահ ենք, որ դուք ալ կիրքի զինք, կմաջա-

վարդապետական լանջախաչ՝ որպես հայրանի ետական գեանատուրյուն, որպեսզի ան այսուհետեւ ծառայի առավել ջերմությամբ, մինչև խոր ծերություն, և իր պարտքը կատարե Հայ Եկեղեցի և հայ ժողովրդի հանդեպ:

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏՈՐՄԱԿ ԲԱՐՔ 20.3.18 ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Երեք և կօգնեք, որ այս թեմի գործերը հաշողությամբ դեկալարվին:

Գեանատելով Տիրայր վարդապետի կատարած գործունեությունը և ընդառաջելով թեմական խորհրդի միջնորդության, Մեր հովապետական այցելության առիրով Մենք կշնորհենք Տիրայր վարդապետին

Ապա Վեհափառ Հայրապետը Տիրայր վարդապետի վկից հանդիսավորությամբ կախում է ականակուտ, ոսկեզրծ խաչը: Հավատացյալ ժողովուրդը խորապես խանդավագուում է այս հովիչ տեսարանից և միարկան ու բարձրաձայն հաստատում է՝ «Երժանի՛ է, արժանի՛ է»: Վերջում Վեհափառ

Հայրապետը օրհնում է կատարված աշխատանքը, քահանայից դասը, թեմական խորհուրդը, հավատացյալ ժողովուրդը:

Պատարագից հետո հավատացյալ ժողովուրդը, մեկ առ մեկ, ակնածանքով մոտենում է Վեհափառ Հայրապետին և չերածությամբ համբուրում նրա օժյալ Աջը և սուրբ խաչը:

Սեպտեմբերի 22, կիրակի: Առավոտյան ժամերգությունից հետո եկեղեցում և նրա շուրջը՝ բակում ու մերձակա ճանապահների վրա հավագիտ է հավատացյալների մեծ բարգրավություն: Բարձի թեմը պարում է անմոռանալի ու պատմական օրեր:

Առավոտյան ժամը 12-ն է: Վեհափառ Հայրապետը հյուզանոցից առաջնորդվում է հայոց եկեղեցի, որ ժիմավորվում է ծափահարություններով և ժողովրդական խանդավառ ցույցերով: Բարձի հայոց առաջնորդանիստ եկեղեցում հայրապետական հանդիսավոր առքար պատարագ է մատուցում Վեհափառ Հայրապետը: Վեհափառ Հայրապետին սպասարկում են Տ. Մահակ և Տ. Կարդան եպիսկոպոսները, Տ. Հայրիկ և Տ. Տիրայր վարդապետները, Տ. Հուսիկ արքեղան և Տ. Գրիգոր քահանան: Վերնատնից երգում է Ս. Էջմիածնի և Բարձի միացյալ երգչախոսմբը, ովեկավարությամբ պ. Հրանտ Գևորգյանի: Հայրապետական պատարագին ներկա են Աղոթքաշանական ՍՍՌ Մինիստրների Սովետին առջնորդեր Կրոնական գործերի հոստհըրդի լիւզոր պ. Մամեդովը և այլ պաշտոնական անձնավորություններ:

«Հայր մեր»-ից առաջ Վեհափառ Հայրապետը խոսում է հոգեշում քարոզ.

«Ողջուն տուի միմանց ի համբոյր սրբութեան»:

«Միրելի» հավատացյալ ժողովուրդ, կողչունենք ձեզ բոլորդ և կօրինենք Ս. Էջմիածնի անունով: Ձեզ ողջ վեց կրերենք Միաձնաէջ Ս. Տաճարեն, ուր 1 600 տարիներ առաջ իշավ Աստվածութին և հիմք դրավ ամենայն հայոց հավատի կերպոն Ս. Էջմիածնի: Կրերենք ձեզ ողջուն Մայր Արքուի մեր միաբանակից բոլոր եղայրներն, որոնք աիկ և գիշեր Մեզի հետ մեկտեղ կադոքեն առ Աստված հայ ժողովրդի և Հայ եկեղեցի լյաճերի պայծառության և աշխարհի խաղաղության համար:

Ողջուն կրերենք ձեզ բոլորիդ Հայատան աշխարհեն, ուր այսօր կապրի, կշինե, կկառուցե և կսեղածագործ մեր ժողովուրդը:

Ողջուն կրերենք ձեզ մեր Վեհափառ Մահաներեն, մեր Արագածեն բառագագար, Անանեն և Մայր Արաքսեն:

Ողջուն են ձեզ բոլորիդ համայն հայ հավատացյալ ժողովրդին՝ ձեր հարազատ եղայրներեն և քոյրերեն, որոնք կիրեն ձեզ: Եզ կկամենայինք ավելցեն են հայ՝ ողջուն ձեզ արտասահմանի ձեր հայ եղայրներեն և քոյրերեն, որ տիուր հակատագրի բերումով, բաղակական դաման պայմաններու պատճառով, կապրին ի սիյուս աշխարհի ցրված, բվով ավելի բան մեկ միւնք:

Դուք գիտեք, որ անցյալ տարի, փեարգաւոր—մայիս ամիսներուն Մենք զացինք արտասահման՝ այցելուրյուն տպու մեր ժողովրդին: Ճիշտ է, Մենք շայցելեցինք մեր բոլոր քեմերը, բայց տեսանք ավելի բան կեսր հայ ժողովրդի: Մենք այցելեցինք կիբանան, Եղիպտոս, Անգլիա, Իտալիա և Ֆրանս: Ամեն տեղ հայ ժողովուրդը համախմբված է իր Ս. Եկեղեցին շուրջ, ամեն տեղ կապրի Ս. Լուսավորչի հավատեալ և Ս. Էջմիածնի տեսիլքով ներշնչված: Արտասահմանի մեր բոլոր զաղորներու ազգային-եկեղեցական կյանքն ալ յավ կազմակերպված է: Ամեն տեղ դպրոցներ կան, ուր կուտածին մեր մանուկները մեր բաղց հայոց լեզուն: Ամեն տեղ հայոց լեզուն կինչե ազատ ու խորխտ: Երբ Մենք այցելեցինք արտասահման, ամեն տեղ Մեզ կիմավորեն խանդավառուրյամբ, Եղով ու շարականներով, կարտասանեին Սովետական Հայաստանի մեր բանաստեղծներու Ավետիք Խանակյանի, Սիլվա Կապուտիկյանի, Գևորգ Էմինի և հին ու նոր այլ բանաստեղծներու և գրագիտներու գործերեն:

Արտասահմանի մեջ հացուցին են Ադրբեյջանի հայ ժողովրդի և մասնավորապես Թավիքի և Լեռնային Ղարաբաղի հայերու մասին, որովհետև անոնք յած էին, որ Մենք երեք տարի առաջ ալ ատիքը ունեցած էինք զանցելու այստեղ: Մենք պատմեցինք անոնց ձեր հավատի ու կյանքի մասին: Անոնք խորապես կուրախանային լսելով ձեր բարի լուրերը, ձեր եկեղեցաշեն և հանրության աշխատանեներու մասին:

Մենք մեր անցյալին մեջ հանախ վատօներ շատ տեսած ենք, բշամինները հանախ մեր պուր տանարեները ավելեր են, մեր ժողովրդի զավակները գերեր և հանատակեր են: Երկար է հայ ժողովրդի մարտիրոսացման պատմուրյունը և տիուր:

Մենք, սիրելի հավատացյալներ, փառք պիտի տանք Աստուծո, որ այդ օրեր վաղուց անցած են: 40-րդ տարին է, որ Սովետական իշխանության շնորհիվ, խաղաղաւոր ուսու մեծ ժողովրդի օգնուրյամբ, մեր Կովկասի ժողովուրդները աղրեխանցիներ, վրացիները և հայերը, իրենց խաղաղ, շի-

հարար կյանքն են զտած, կապրին եղբայրար իրենց հայրենի սահմաններուն մեջ: Այս շատ գնահատելի է, և մենք ոչ մեկ ընպիտ չենք մոռնանք, որ Կովկասի ժողովուրդներու եղբայրությունը հաստատվեցավ շնորհիվ Սովետական իշխանության: Ամեն մեկ հանրապետություն առանձին-առանձին է, բայց միացած ենք մեկ մեծ ընտանիքի մեջ, որ կոչովի բազմազգ Սովետական մեծ Միություն:

Եերուն հետ միասին մեր պարտքը կատարել մեր ժողովրդի և Աստուծոն առջև: Մենք այցելեցինք գրեթե մեր բոլոր թեմերը, և այսուոր կայցելենք Ադրբեյջանի թեմը: Ասկե ձետարի առաջ այստեղ այցելած է մեր կառողիկուներեն երանաշնորհ Խրիմյան Հայրիկը: Չեզմե մեծերը թերևս կնիշեն այդ երշաճիկ օրը, երբ Ամենայն Հայոց Հայրիկը այս նույն եկեղեցին մեջ պատրագեց և ժարողեց: Այդ կես դարու ընթացքին շատ

ԿՐՈՆԱԿԱԾՆ ԳՐՈՒԹԵՐԻ ԽՈՐՀՐԴԻ ԼԻԱԶՈՐ Պ. ՄԱՄԻՒԹՈՎԸ ՈՂՋՈՒՆՈՒՄ Է ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՎԵՏԻՆ

Սովետական բոլոր ժողովուրդները խաղաղություն կցանկան: Խաղաղությունը իրականացնուն է այսօր մեջ և այդ է, որ մեզ ուժ կուտա՝ խաղաղությամբ լուծելու մեր բոլոր հարցերը:

Մենք շատ շնորհակալ եղանք, որ այստեղ Մեզ դիմավորեցին ոչ միայն հայերը, այլ նաև եղբայրական ադրբեյջանցի ժողովրդի ներկայացուցիչները, չերմ և բարեկամական խոսերով: Մենք այս բոլորը պիտի պահենք Մեր հոգին մեջ իրեւ լավագույն հիշատակ: Մենք կաղորենք, որ այս սերն ու միությունը մենան միշտ անեկատելի:

Միրելի՝ ժողովուրդ, հազիկ երկու տարի է, որ Մենք բարձրացած ենք Ս. Լուսավորչի Արորին վրա և կաշխատինք մեր միարան-

փոփոխություններ եղան: Թափու ժաղաքը նոխացավ, փարքամացավ: Մեր եկեղեցին, տիսուր օրեր ապրելի հետո, այսօր վերստին հառաջընթացի մեջ է: Մենք ամա նորեն հավաքված ենք ձեզ հետ միասին այս սուրբ տաճարին մեջ աղործելու: Մայր Արոռ վերադառնալեն հետո Մենք հոգիով միշտ ձեզ հետ պիտի ըլլանք և Մեր ուշադրությունը պիտի սեենքն նաև դեպի ձեր թեմը և Աստուծոն ողորմությամբ ու կառավարության օգնությամբ պիտի աշխատինք ա'լ ավելի կազմակերպել ձեր հոգեւոր կյանքը:

Կհրավիրենք ձեզ բոլորդ օր մը ուխտի գալ Ս. էջմիածին, որպեսզի այստեղ ալ, մեկ շունչ և մեկ հոգի դարձած, աղորենք մեր պապերու Աստուծուն:

Սիրելի՝ ժողովուրդ, վաղը երեկոյան Մեմբ կմեկնինք Կիրովարան և Ենոնային Դաշտարան՝ հովվապետական այցելուրյուն տալու այնտեղի Մեր զավակերուն:

Կօրինենք ձեզ բալորդ և կաղորենք առ Աստված, որ Ան պատե ձեզ հոգովով առողջ և անվտանգ։ Հեռու ձեզ մասն տեսակ գոտնուրյուն ու վիշտ, ձեր կյանքի ճամրան բող ըլլա լուսավոր և ուղիղ։ Ողջ լեռով։

Մենացե՛ հովատարին մեր սուրբ պահանգուրյուններուն, մեր բաղց լեզվին և մեր սրբուրյուններուն։

Տերը բող միշտ պահն պահպանն զձեզ քընդ հովանեաւ Աղոյն իւրոյ, այժմ և յափսեան, ամէե։

Պատարագից հետո, Վեհափառ Հայրապետի հանդիսապատճեամբ, հոգհանովաստ է կատարվուու եկեղեցու արմամտյան մտւութի աջ կողմուու գտնվող հանդուցալ Կարապիտ եպիսկոպոս Տեր-Մկրտչյանի գերեզմանի վրա։ Մովածավալ ժողովուրդը խոնչել է հեղեղեցու բակով, մերձակայքում։ Եատիր բարձրացել են ծառերն ու կտուրները՝ այնտեղից դիտելու սրտառուչ արարողությունը։ Վեհ ու հանդիսավոր հնչում է «Ի վերին երուսաղէմ» շարականը, ցնցելով մարդկանց հոգիները։

Մեծավաստակ Կարապիտ եպիսկոպոսը շի մեռել նա միշտ ապրում է մեր մեջ և կապրի հավիտյանս, հանդիսանալով ներշնչման և խանդավառության աղբյուր մեզ՝ երիտասարդ հոգևորականներիս։

Երեկոյան ժամը 5-ին, «Խնտուրիստ»-ի ճաշարանի մեծ սրահում, Բաքվի Հայոց թեմական խորհուրդը կազմակերպել էր մեծ ճաշկերութ՝ ի պատիվ Վեհափառ Հայրապետի։ Ընդունելության ներկա էին ավելի քան 40 հոգի, որոնց թվում Արքունական ՍՍՌ Մինիստրների Սովետին առվճմիր Կրոնական գործերի խորհրդի վիազոր պ. Մամդովը և ուղղափառ ոռուների, մուսուլմանների, հրեաների, բապտիստների ներկայացուցիչները։ Վեհափառ Հայրապետը «Հայր»-ով բացում է սեղանը և առաջին բաժանը առաջարկում պ. Մամեդովի կենացը, իբրև Արքունական կառավարության ժողովուրդի ներկայացուցի։ Պ. Մամեդովը փոխադարձաբար առաջարկում է խմել Ամենախ Հայոց Կաթողիկոս Վազգեն Ա-ի կիսացը։ Նա ասում է. «Վազգեն Ա Հոգակված և հարգմած է թի՛ Սովետական Միության մեջ և թի՛ ամբողջ աշխարհում, որովհետև նա հայտնի է ոչ միայն որպես կրոնական դրծիչ, այլ նաև իրաև խաղաղության մեծ գործիչ»։ Վեհափառի կիսացը՝ խմբում է Հոտնկայս և բուռն ծափահարություններով։ Սեղանների շուրջ ստեղծված է զերու մըթ-

նողուրը։ Երգչախումբը, դաշնամուրի ընկերակցությամբ, կատարում է մի շարք հոդելու և ազգային երգեր։

Վեհափառ Հայրապետը այս անգամ բաժակ է առաջարկում նեյին ուշամասի և հանձին նրա։ Արդքեցանի ժողովրդի հաջողության և բարօրության համար, մաղթում՝ որ երկու կրոնականների, ինչպես և երկու եղայրական ժողովուրդների՝ հայերի և արքունականների միջև գոյություն ունեցող դարավոր բարեկամական և սերու կապերը է՛լ ավելի ամրապնդվեն ու գորանան։

Ս. էջմիածնի Մայր Տաճարի երգչախմբի ղեկավար պ. Հրանտ Գևորգյանի դաշնամուրի ընկերակցությամբ երգչունի ժողովինա Սեքպենյանը բաղցը ու թովիչ ճայնով երգում է «Գետակի վրա թեքվել է ուռին» երգը։

Նորից խոսք է առնում Վեհափառ Հայրապեար.

«Այս բաղց երգեն ենտո, Մեմբ կուգեինք բաղց կենաց մը առաջարկել։ Մեր այսակ գունկելու առաջին խոկ պահեն Մեր կշրջապատեն ներկայացուցիչները Ռուս Ուղղափառ նեղեցիին։ Աւրիշ կերպ ալ չէր կրնար բլալ, որովհետև Հայ և Ռուս Պավուսակ նեղեցիներու միջև գոյուրյուն ունեցող բարեկամուրյունն ու համագործակցությունը վաղուց հայտնի են ամենուրեն։ Այն օրեն, երբ հայ ժողովուրդը իր հակատազիրը անհակտելիութեն կապեց ոռու մեծ ժաղավորի հետ, այդ օրեն ալ սկսակ Հայ և Ռուս նեղեցիներու բարեկամուրյունը։ Հիւեարա խոսք կիերաբերի ոչ թե ատրիներու, այլ դարերու բարեկամուրյան։ Մեր օրերուն ալ այս պատմական բարեկամուրյունը առանձին իմաստ ստացավ։ Եվ այդ կպարտինք այն հանգամանեին, որ այսօր մեր երկու նեղեցիներն ալ կապրին միենույն պայմաններուն մեջ, այսինքն սովետական իրականուրյան մեջ։ Երկու նեղեցիներն ալ կծառայեն իրենց ժողովուրդներուն և ազատուրյան։ Մեզ կմիացնե նաև խաղաղուրյան համար մղված պայքարի հանապարհին վրա մենք միացան ենք և կիսամուրծակցինք, որովհետև այն կրիսի մեր Երիստոննական հավատի էռքեննեն։»

Վեհափառ Հայրապետը վերջում առաջարկում է խմել Սոսկայի և Համայն Ռուսիո Պատրիարք Նորին Արքություն Ալեքսիի, Ռուս Ուղղափառ նեղեցից ու ոռու մեծ ժողովրդի կենացը։

Բաքվի Ռուս Ուղղափառ նեղեցիցու պագեց հայր Սերգեյը խոսք առնելով դիմում է Վեհափառ Հայրապետին։

«Զերդ Արքություն, ևս խորապես համացյան Զեր հայտ այն հարցում, որ Հայ և

ուս ժողովությունի միջև գոյաթյուն ունի զարավոր բարեկամություն, որը ոչ ոք չէ կարող վիճարկել: Մեր Եկեղեցիների միջև էլ գոյություն ունի իսկական բարեկամություն: Երկու Եկեղեցիներն էլ բաժանել են պատերազմների արձավիրքները և պայքարում են հանուն խաղաղության: Ինձ ծանոթ է հանգուցյալ Գևորգ Զ-ը, որի աշխատանքը խոշոր ներդրում էր խաղաղության ուժերի միավորման գործում: Ես հավատում եմ, որ Նայֆմ էլ ապրում է մեր մեջ:

Ես, Բաքվի ոռու Հոգևորականության և Հավատացյալների անունից, սրտապին ողջունում եմ Ձեր բարի գալուստը Բաքու Բաքվի ոռու և Հայ Հավատացյալների ու

Ապա Վեհափառ Հայրապետը բաժակ է առաջարկում Հրեաների և բազտիստների ներկայացուցիչների և Հանձինս նրանց՝ հեկողեցիների ու ժողովուրդների բարօրության համար:

Սեպանների շուրջ ստեղծված մթնոլորտը դառնում է ավելի և ավելի շերժ և խանգալաւ: Ճաշկերույթը վեր է ածվում տարբեր ազգերի ու կրոնական տարրեր համոզմունքների տեր մարդկանց համերաշխության և սիրո ցուցի:

Գերազնորդ Տ. Սահակ արքեպիսկոպոսը խոսք առնելով ասում է.

«Ամենից գեղեցիկը բնության մեջ միությունն է: Տարբեր գույնի և բույրի ծաղիկնե-

ՎԵՀԱՓԱՌՈ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ

ՇԵՅՔ ՈՒԼ-ԻՍԱԱՐՄԻ ՀԵՅ

Հոգևորականության միջև գոյություն ունի սեր և բարեկամություն: Ձեր այցելությամբ այդ բարեկամությունը էլ ավելի պիտի ամրապնդվի: Քառասուն տարի է, որ ես աշխատում եմ այստեղ և արել եմ ամեն ինչ, որպեսզի այդ բարեկամությունը էլ ավելի ուժեղանա: Ես կարծում եմ, որ Ձերդ Մրգության այցը նոր էջ պիտի բաց անի մեր երկու ժողովուրդների բարեկամության պատմության մեջ:

Ձեզ մաղթում ենք Հաջողություններ և երկա՞ր, երկա՞ր տարիներ»:

Ից կազմված փունջը շատ ավելի հուավիտ և հաճելի է լինում: Այդպես են նաև մեր Սովետական Միության բազմազգ ժողովուրդները: Ես չին մարդ եմ և լսու եմ հիշում, որ ցարիզմի ժամանակ մի ժողովրդին բունավորում էին մյուսի դեմ և կազմակերպում ազգամիջյան ջարդեր: Այժմ այդ երեսույթները չկան: Մեր բոլոր ժողովուրդները ապրում են եղբայրաբար և սիրով: Բաժակ բարձրացնում եմ սովետական բոյոր ժողովուրդների միության, եղբայրության և երջանկության կենացը»:

Հուզված խոսում է նաև փաստաբան Ակոբովը.

«Ես կուզենայի առաջարկել այս բաժակը մարդկության բարօրության, խաղաղության և երջանկության համար։ Առանց խաղաղության շի կարող լինելու ոչ մի լավ բան։ Անցյալում հոգևորականությունն արել է ժողովրդի համար այն ամեն բարին, ինչ հնարավոր է եղել։ Այժմ աշխարհն ապրում է ծանր օրեր։ Սիրտս խայտում է ուրախություննից, երբ այժմ հոգևորականությունը տեսնում եմ մի ընդհանուր և սրբազն գաղափարի՝ խաղա-

Վեհափառ Հայրապետն ասում է եղբափակից խոսքը.

«Այս սեղանը եղավ ոչ միայն առիր մը և յուրեղեն բարիքներ նաշակելու, այլ մահավանդ հոգիպես գոհանալու և հագենալու, զիրաց ավելի լավ հասկեալու ու բարեկամանալու։ Անա երկու օրեւ ի վեր Մենք ծանորույրյուններ հաստատեցիեմ պ. Մամեդովի և կրոնական զանազան գործիշներու հետ։ Եվ Մեզ այնպես կրվի, որ մենք հին բարեկամներ ենք։ Խոր մաերմուրյան մը հաստատվեցավ մեր միջև։ Օրինակի համար,

ՎԵՀԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏԸ ԲԱՔՎՈՒՄ ՍՏԵՓԱՆ ՇԱՀՈՒՄՅԱՆԻ ԱՐՁԱՆԻ ՄՈՏ

ղության գաղափարին նվիրված։ Հոգևորականությունը իր ձեռքին բռնած լուսավոր շահը՝ առաջնորդում է ժողովուրդներին դեպի լուսավոր ապագա՝ դեպի խաղաղություն։

Ուստի ես խմում եմ ամրող հոգևորականության կենացք։

Խոսք են առնում նաև Ակոբեջանի առաջնորդական տեղապահ հոգիներուն Տ. Տիրայր Վարդապետը, Տ. Վահան ավագ քահանան և ուրիշներ։

Երգախիսումը երգում է «Սուլր, սուլր», «Հայաստան, երկիր դրախտավալը», «Մեղանն է առատ», «Միծեռնակ», «Կուժն առա» և ուրիշ երգեր։

Մենք հստելով պ. Մամեդովի կողքին, կյուսինեն ուսերեն լեզվով, քեւ Մենք լավ ուսերեն չենք հասկեար, բայց, կարծեք, մեր խոսած լեզվին անդին կար լեզու մը, որով մենք կատարելապես հասկցանք զիրաց։

Շեորհակալուրյուն կիայտնենք պ. Մամեդովին և բոլորիդ, որ հարգեցիք Մեր սեղանը։

Թող Աստուծո օրհնուրյունը միշտ անպահաս բլլա մեր վրայեն, ամեն։»

Բոլորը ոտքի հն կանգնում։ Վեհափառ Հայրապետը «Հայր մերս-ով և գոհարանական աղոթքով փակում է սեղանը։

Սեպտեմբերի 23-ին, կիրակի օր, ցերեկվաժամը 12-ին Վեհափառ Հայրապետը այցելու-

թյում է տալիս Թաքվի ոռոսաց եկեղեցուն: Եկեղեցու ներսու և գումար լիբր ծողովուրդ է՝ սուս, հայ, ադրբեջանցի, Զվարթագին հընչում են եկեղեցու զանգերը: Որոսաց եկեղեցուն հովիվ հայր Սերգելը, քահանաների հետ միասին, ափսեի վրա դրված մեծ խաչով, եկեղեցու մուտքի առաջ դիմավորում է Վեհափառ Հայրապետին և սիրալիր ողջունում: Վեհափառ Հայրապետը հանդիսավորապես առաջնորդվում է եկեղեցուց ներս, համբուրում է Ս. Սեղանը և լուս աղոթում: Երգախումբը քառաձայն երգում է Հայրապետական մաղթերգը: Բոլորը հուզված են մինչև հոգու խորքերը թափանցող երգի հնյուններից: Հատուկ արարողություն է կատարվում Հայ և Ռուս քույր Եկեղեցիների ի թրիստոս սիրո միության, Վեհափառ Հայրապետի և ոռոս Պատրիարք Նորին Սրբություն Ալեքսի արեշտության և աշխարհի խաղաղության համար:

Վեհափառ Հայրապետը օրհնում է բոլոր ներկաներին և սրտագին բարեմաղթություններ անում Ռուս Ուղղափառ Եկեղեցու հաջողոփթյան և ոռոս ազնիվ ժողովրդի լուսավոր ապագայի համար: Այս Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է ոռոսաց եկեղեցու առաջնորդարանը, որտեղ ընդունելություն էր կազմակերպվել ի պատիվ Վեհափառ Հայրապետի:

Նույն օրը ժամը 2-ին Վեհափառ Հայրապետը պաշտոնական այցելություն է տալիս Անդրբուկասի մուսուլմանների հոգևոր վարչության նախագահ Շելիս ուլ-Խալամին: Վեհափառ Հայրապետին ընկերակցում են գերաշնորհ Տ. Սահակ և Տ. Մոդան սրբազնները և Սղմբեշանի առաջնորդական տեղապահ Հոգեշնորհ Տ. Տիրայր վարդապետ Մարտիկյանը: Վեհափառ Հայրապետը Անդրբուկասի մուսուլմանների հոգևոր վարչության նախագահ Շելիս ուլ-Խալամի կողմից ընդունվում է շերմագին և շատ սիրալիր կերպով: Վեհափառ Հայրապետի և Շելիս ուլ-Խալամի միջև տեղի է ունենում սրտագին զրուց: Շելիս ուլ-Խալամը ցանկություն է հայտնում զրուցի ժամանակ, որ նման փոխադարձ այցելություններ հաճախ լինեն, որպեսզի հայ և ադրբեջանցի ժողովուրդների պատմական բարեկամության կապերը առավել ամրապնդվեն: Թարգմանչի դերը կատարում է Տ. Տիրայր վարդապետը: Գրուցի վերջում Վեհափառ Հայրապետը հրաժեշտ է առնում Շելիս ուլ-Խալամից, շնորհակալություն հայտնելով զերմ և անկեղծ ընդունելության համար:

Ժամը 3-ին Վեհափառ Հայրապետը իր շքախմբով պաշտոնական այցելություն է տալիս Աղրբեջանական ՍՍՌ Մինիստրների

Սպվետի նախագահ և հայտնի գորող Միրզա Իրահիմովին և մոտ մեկ ժամ նրա հետ ունենում սիրալիր զրուց եկեղեցական խնդիրների վերաբերյալ: Վերջում Վեհափառ Հայրապետը հրաժեշտ է առնում Մինիստրների Սովետի պ. Նախագահից լավագույն տպավորություններով և քաղցր հուշերով:

Սեպտեմբերի 23-ին, երեկոյան ժամը 9.50-ին Վեհափառ Հայրապետը ճեպընթաց գնացքով մեկնում է եպիսկոպոս Կիրովարագու: Վեհափառ Հայրապետին ընկերակցում են գերաշնորհ Տ. Սահակ արքապետ կողմուր հոգեշնորհ Տ. Տալրիկ և Տ. Տիրայր վարդապետները և Մարտիկյանը պ. Նովելապետի առջանապատիւմ պատարա պատուի պ. Հ. Առաքելյանը:

Թաքվի կայարանում Վեհափառ Հայրապետին ճանապարհում են քահանայից դասը, թեմական խորհրդի անդամները, մամուկի ներկայացուցիչներ և բազմաթիվ հավատացյաներ:

Առավոտյան ժամը 8.20-ին գնացքը ժամանում է Կիրովարագու: Կայարանում հավաքվել էր հսկայական բազմություն, որը խանդավորուեն և շերմությամբ դիմավորում է Վեհափառ Հայրապետին: Դիմավորողների մեջ էն Կիրովարագի հայոց եկեղեցու հոգևոր հովիվ արժանապատիւ Տ. Նշան քահանա Բեյրայանը և մյուս երկու քահանաները, եկեղեցական խորհրդի անդամները, քաղաքային խորհրդի, մուսուլմանների ներկայացուցիչները: Վեհափառ Հայրապետի երեսալի գնացքի աստիճանների վրա դիմավորվում է բոլոն, խանդավառ ծափահարություններով և ցնծոթյան բացականչություններով: Վեհափառ Հայրապետը խաչակնքում է և օրհնում բոլորին: Դժվար է նկարագրել ժողովրդի խանդավառությունն ու ուրախությունը Վեհափառ Հայրապետի այս օրհնաբեր այցելության ժամանակ: Այդ օրը անմոռանալի կմնամարդկանց հիշողության մեջ, որպես պատմական տարեթիվ:

Վեհափառ Հայրապետը ավտոմեքենաներով առաջանորդվում է գեալի հայոց եկեղեցի: Մեկ ուղեկցում են մոտ 50 ավտոմեքենաներ, որոնք անընդհատ ազդանշաներով ավելացն են Վեհափառ Հայրապետի մուտքը Կիրովարագ: Հայոց եկեղեցու առջև հավաքվել է խուռն բազմություն: Եկեղեցուց մի քանի հայրուր մետր հեռավորության վրա Վեհափառ Հայրապետի ավտոմեքենան կանգէ առնում: Ժողովուրդը պարսպի պես կանգնել է ճանապարհի երկու եղբերի վրա: Այսուղից մինչև եկեղեցի ճանապարհին փոխած են գորգեր ու ծաղկներ: Վեհափառ Հայրապետը «Հրաշափառ-ով ու զանգահարությամբ առաջնորդվում է եկեղեցի: Եկեղեցու պարհսպների դաղիկներից կապված է ծաղկիներ: Վեհափառ Հայրապետը

կաղմված սիրուն-կամար, «Ամենայն Հայոց շնորհազարդ Կաթողիկոսին բարի գալուստ» վերտառությամբ:

Հանդիսավոր ընդունելության արարողությանից հետո Վեհափառ Հայրապետը խաչով ու գալապանով բարձրանում է բեմը և խոսում:

«Միրելի՛ ժողովուրդ հայոց այսօր Աստուծուն ողորմությամբ կզանվինք ձեր մեջ: Եկած ենք ձեզ մոտ, այցելել ենան Ադրբեյշահի գեղեցիկ և փարթամ մայրաքաղաք Բաքուն, ուր կիրակի օր սուրբ պատարագ մատուցինք հոծ բազմարյան մը ներկայության: Շատ ուրախ և հոգեկան միմիրառությամբ իի օրեր ապրեցանք Մենք Բաքի մեջ, շշապատված հայ հավատացյալ ժողովրդի, ինչպես նաև մուտքման կրոնի բարձրաստիճան ներկայացնիշներու, Ռուս Ռողապատ և Մյուս Ռուս եկեղեցներու ներկայացնուցիշներու սիրով ու հարգանքով: Այլև ուրախությամբ պետք է նշենք, որ Մենք ջերմ ունդունելություն գտանք նաև Ադրբեյշահական ՍՍՌ Գերազունք Անվասի նախագահության նախագահի պ. Միրզա Իբրահիմովի կողմեն, որուն ենան ունեցանք սիրակիր տեսակցություն, որպես երկու ժողովուրդներու ներկայացնուցիշներ և որպես բարեկամներ: Եվ այդ առիրով Մենք պ. նախագահինք ներկայացնուցինք շարք մը եկեղեցական հարցեր, որոնք պիտի լուծվին ի նախաս Ադրբեյշահի հայ հավատացյալ ժողովրդի: Մենք վասահ ենք, որ մեր գործերը հաջողությամբ պիտի պասկին և դրա բոլոր գոհացում պիտի ստանաք, ինչպես ուրիշ անձերու հայ հավատացյալներ:

Միրելի՛ ժողովուրդ. Մենք, ու բայս Ամենայն Հայոց Կարողիկոս, շատ հուզված ենք այս պահուս և շափազանց ուրախ, որ ինչպես Բաքի մեջ, այնպես ալ այստեղ Կիրովարադի մեջ գույք ամիվ Մեզ: Ձեզ մոտ կուգա Ամենայն Հայոց Հայրապետը Ս. էջմիածնեն և ձեզ կրեմ սիրո ողոյուն և հայրապետական օրինություն: Մեր սիրու լեցուն է բարի զգացնմենով և մաղրանենուով ձեր բոլորիդ առաջության, ձեր կյանքի բարօրության և ձեր գործոց հաջողության համար: Դուք մեր եկեղեցի հարազատ զավակներն եք: Հայ ժողովուրդը միշտ պատմական այլկայլ պատճեներով ցրված է ամբողջ աշխարհի վրա: Այսօր ալ այդպես է: Հայ ժողովրդի հազիկ մեկ երրորդը կապրի այսօր իր Մայր Հայրենիքի հողին վրա: Մյուս մեկ երրորդ մասը կապրի եղբայրական ուսապուրիկաներու մեջ՝ Ռուսաստան, Վրաստան և Ադրբեյշան: Բայց հայ ժողովրդի զավակները կապրին են ավելի հեղու երկներու՝ նվրոպայի, Եղիպտոսի, Սուրբայի, Լիբանասի, Պարսկաս:

տանի մեջ և Աստանայան օվկիանոսին այն կողմէ Հյուսիսային և Հարավային Ամերիկայի մեջ: Նույնիսկ բավականաշափ հայեր կապրին Ավստրալիայի մեջ: Այս օրերուն հայ ժողովուրդը հայկական եկեղեցի մը կիրան Ավստրալիայի մայրաքաղաք Սիդնեյի մեջ: Մեր ժողովրդի ավելի բան մեկ միլիոնը այսօր կապրի ի սիյուս աշխարհի ցրված: Բայց հայր ուր որ ալ ապրի, ուր որ ալ մնա, հավատարիմ և հարազատ զավակին է Ս. էջմիածնի և Հայրենիքի: Մեր ժողովրդի զավակները կպահեն ու կպահապահնեն իրենց հոգիներուն մեջ մեր սուրբ հայատքը, մեր համենյաց ավանդուրյունները, հայոց բաղցը յեզուն: Անոնք կապրին Ս. էջմիածնի սիրով, Հայաստան աշխարհի՝ մեր վերածնած Սովետական Հայաստանի կարուով: Ս. էջմիածնին այն սրբավայրն է, ուստի հիմնվեցավ հայոց եկեղեցիներու Մայր Եկեղեցին, որտեղ է մեր հավատքի կեդրոնը: Ս. էջմիածնին ալած է հայ ժողովրդի հոգին: Ս. էջմիածնին ալած է հայ ժողովրդի հոգին: Ս. էջմիածնին դարեր շարունակ պահած է հայ ժողովրդի հոգիի արդուրյունը, զորուրյունը: Մեր ժողովուրդը անցյալի մեջ զատ դժբախտուրյուններ է տեսած, բայց ապրած է ան իր համատքով, իր ապագայի նկատմամբ վառ նաւաս:

Այսօր, սիրելի՛ հավատացյալներ, Ս. էջմիածնին նորեն կիերաշինվի և կպայծառանա, ի միմիրառություն ամբողջ հայ հավատացյալ ժողովրդի: Մենք երկու տարին ի վեր, ինչպես գիտեմ, Ս. էջմիածնի մեջ կգործենք, կիրանենք, կախատինք որպես Ամենայն Հայոց Կարողիկոս: Երջապատված ենք երիտասարդ հոգևորականներու, որոնք կաղամատինք Մեր կողմին:

Մենք ունինք Հոգեւոր Ճեմարան, ուր կուսանին այժմ 50 ուսանողներ, որոնք հոգևորականներ պիտի դառնան: Մեր եկեղեցին այսօր կարիքն ունի պատրաստված, հավատվող և հայենանաւոր հոգևորականներու բե՛Մայր Հայրենիքի մեջ և բե՛Սփյուռքի մեջ:

Ս. էջմիածնին և անոր ջուրցը գտնվող հաստատություններ նույնպես կիերաշինվին:

Ահա այսպէս, Աստուծոն ողորմությամբ և Սովետական իշխանության օգնությամբ, մեր հոգիի ամբողջական ուժերով, պիտի աշխատինք, որպեսզի մեր եկեղեցին առավել ծաղկի, պայծառան և կազմակերպվի, որպեսզի մեր ժողովրդի հավատքը ալ ավելի ամրանա և մեր ժողովրդի սեր անի դեպի Ս. էջմիածնին և մեր եկեղեցին:

Միրելի՛ ժողովուրդ, մենք հախօնք ծրագրած չէինք այստեղ գալ, այլ այցելել մեր հին վանեները՝ Գանձասար և Ամրաս: Սա-

կայն շարողացանք ձեր մոտեն անցնիլ, առանց ձեզ տեսնելու: Անա շատ ուսախ ենք, որ եկանք ենք ձեզ մոտ, այս պատմական ժաղաքը՝ նիզամիի ժաղաքը, ուր բոլոր ժողովութերը ջատ հինեն կապրին եղբայրարար և համերաշխ:

Ողջուն մեծ նիզամիի հիշատակին և այս ժաղաքի բնակիչներուն՝ ադրբեյանցիներուն, հայերուն, ռուսերուն:

Կօրհենեք Ադրբեյանի բարեխնամ կառավարությունը, Ադրբեյանի աշխատասեր և ազինի ժողովուրդը և կաղորենք, որ Տիրոց Աջը լինի այս երկրին վրա, ուրաքանչի բոլորը ասրին խաղաղությամբ, սիրով: Մեր եկեղեցին միշտ խարոզած է խաղաղություն, որպեսզի այն տիրապետե, իշխն, և մեր, և բոլորի վրա:

Կաղորենք ձեր բոլորին համաց: Աստված ձեզ ենոու պահն ամեն փորձություններն և պարգևն խաղաղ, բարի և երշանիկ օրեր:

Ողջ ենեք բոլորդ, և սեր «Տեսոն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցի բնդ ձեզ և բնդ ամենսեանդ, ամէն»:

Այնուհետև բարի գալստյան սրտագին և հուզիչ խոսք է ասում արժանապատիվ Տ. Նշան Քանակա Թէլլերյանը.

«Վեհափառ Տե՛ր, թույլ տիեր, Ձեր շնորհաբեր այս այցելության ուրախ տանի առթիվ, Կիրավարադի հավատացյալ Հայ համայնքի կողմից սրտագին բարի գալստյան մաղթել Ձերդ Վեհափառության:

Ծնորհազարդ Տե՛ր, երազ ու ուսուն ցանկություն էր տեսնել և վայելել Ձեր օրհնաբեր ներկայությունը մեր մէջ:

Այսօր, հազար փա՛ռ Տիրոջ, որ ողջ ու առաջ եկել եք Ձեր հնասակոր զավակների այցելության: Ցնծում են մեր սրտերը, տեսնելով սիրելի և երիտասարդ, բայց կորուի Հայրապետի քաջառողջ և կենսուրախ ժպիտով:

Կիրովարադի ժողովրդից, առաքելագարդ Հայրապետ, նման ուրախություն զլացված է եղել շատ վաղուց: Սրանից ՚60 տարիներ առաջ միայն, 1898 թվականին, արտեղ այցելել է երջանկահիշատակ Խրիմյան Հայրիկը: Այսօր, Հայրապետական երկրորդ այցելության խանդավառությամբ է ապրում Հայ համատացյալ ժողովուրդը:

Եվ կարծեք ամեն տեղ հասնող, բոլորին կարեկցող, ուրախացնող, Հայրենասեր Հայրիկն Հայոց, հարություն առած և մի քիչ էլ երիտասարդացած, շրջում է որպես Հրավիրակ Հայաստանյաց՝ բովանդակ հայությունը հավաքելու Մայր Հայրենիքի հողի վրա, Ս. էջմիածնի սուրբ կամարների տակ:

Վեհափառ Տե՛ր, այսօր նույն այդ ժողովրդի զավակները սիրում են Ձեզ կոչե՞ն՝

օրերի, մե՛ր օրերի Հայրիկն Հայոց զերմ անունով:

Հայրիկ... և Դուք այդ նվիրական անունով կոչվեցիք Մայր Աթոռից մինչև Փարիզ, Լոնդոն, մինչև գոնդոլների քաղաքը՝ Վենետիկ, մինչև մայրիների աշխարհը՝ Լիբանան, երրեմնի փարավոնների աշխարհը՝ Եգիպտոս, մեծարմեցիք, սիրվեցիք, վայելեցիք Ձեր ժողովրդի մերը, գորգուրանքը, նվիրվածությունը ու որդիական հարգանքը:

Եյս սրտաբուժ խոսքերից զգացված՝ Վեհափառ Հայրապետը նորից խոսում է ժողովրդին, շնորհակալություն համանում չերմ և սիրայիր ընդունելության համար, հորդորում համախմբվել Հայ եկեղեցու շուրջ, Սոբրեզանի առաջնորդական տեղապահ՝ Տ. Տիրայր գարդապետի շուրջը և շենացնել Հայ եկեղեցին և լինել օրինապահ, աղնիվ քաղաքացիներ:

Ապա ժողովուրդը շերմությամբ ու կարուով համբուրում է Վեհափառ Հայրապետի Աջը:

Եկեղեցու ընդարձակ և կանաչազարդ բակում եկեղեցական խորհուրդը կազմակերպել է ճաշկերույթ, որին մասնակցում է նաև ժողովուրդը: Վեհափառ Հայրապետը օրհնում է սնդանը, Բնդառաշենով համատացյալ ժողովրդի բունք թափանձնանքն, Վեհափառ Հայրապետը բարեհաճում է Իր մեկնումը մեկ օրով հետաձգել և ներկա լինել երեկոյան ժամերգության: Այս լուրը ժողովուրդը շերմ է երկարատև ծափահարությամբ:

Խոսք է առնում Վեհափառ Հայրապետը.

«Միրենի՝ ժողովուրդ, Մենք եկեղեցիներ մեջ նոգեարագուրդուն ստանակեն ենտ հրավիրվեցանք այստեղ ենաշի: Շնորհակալություն կիրովարադի ժողովրդին և բոլոր անոնց, որոնք պատրաստ են այս նոխ սեղանը: Մենք անգամ մըն ալ համար համար համար այստեղ, որ հայ ժողովուրդը, ուր ալ որ ըլլա, կմեա, հարազատ ու հավատարիմ իր եկեղեցին և Մայր Արքունին: Հայ ժողովրդի փրկուրյունը անոր հավատին մեջ է. հավատիք՝ ղեպի այս եկեղեցին, հավատ ղեպի Ս. էջմիածինը և Մայրենի Հողը: Եվ ինչպես որ ամուր են այս եկեղեցին բարեկը, արդաս ալ ամուր է հայ ժողովրդի նոգին: Մենք փոքր ժողովուրդ ենք, բայց ինչպես բոլոր փոքր ժողովուրդները, նույնական և հայ ժողովուրդը իրավունք ունի պարելու իր հավատենք, աշխատանքով, երակենավ և ազնիվ զգացումներով: Մենք շենք ուզեր կորսավիլ, այլ ապրիլ, շինել ու ստեղծագոր-

ծել: Հայ ժողովուրդը երբեք պատերազմ չէ ուզած, երբեք չէ հափշտակած ուրիշներու ունեցվածքը կամ ուրիշի հողը, այլ ապրեր է սիրով և խաղաղությամբ՝ բոլոր ժողովուրդներու հետ: Մենք շատ ուրախ ենք, որ կապրիճն Սովետական իշխանության հովանիկն տակ, իշխանություն, որ կնարգեց ժողովուրդներու ինքնորոշման իրավունքը, կրոնական զարգումներու ազատությունը, աշխատանքը և բոլոր արդար իղձերը: Մենք խորացեն կիավատանք, որ այս մեծ, լուսավոր նախապարհը պիտի բացվի աշխարհի բոլոր ժողովուրդներուն համար: Մենք բո-

թողորը ոտքի են կանգնում և բուռն ծափահարությամբ միանում Վեհափառ Հայրապետի մաղթանքներին:

Նույն օրը, ցերեկվա ժամը 3-ին, Վեհափառ Հայրապետը այցելություն է տալիս քաղաքային Սովետ, ուր արժանանում է շատ շերմ և հարգալիր ընդունելության:

Երեկոյան ժամը 5.30-ին Վեհափառ Հայրապետը այցելում է Կիրովաբագից 16 Կիլոմետր հեռու մեծ գոտի և բանաստեղծ Նիկամի Գյանջկի գերեզմանը, որի վրա կառուցված է փառավոր կոթող-հուշարձան: Վեհափառ Հայրապետին դիմավորում են պ.

ԿԻՐՈՎԱԲԱԴԻ ՀԱՎԱՏԱՑՑԱԼ ՀԱՅ ԺՈ

լոր մեր դիրքերեն, մեզի բաժին բնկած շափով, մեր պարտականությունը պիտի կատարենք այդ լուսավոր նամրուն վրա:

Թող երկա՛ր ապրի Սովետական մեր մեծ Հայրենիքը: Կեցցե՛ն Սովետական Միուրյան բոլոր ժողովուրդները: Կեցցե՛ Ադրբեյչանի եղբայրական ժողովուրդը: Կեցցե՛ մեր հարազար, մեր բաշարի, մեր շինարար հայ ժողովուրդը:

Մամեդովը, քաղաքային Սովետի, մուսուլմանների ներկայացուցիչները և բազմաթիվ հավատացյալներ: Աշխարհահռչակ բանաստեղծի շերմի վրա Վեհափառ դնում է ծաղկեասակ, որի վրա ազրբեշաներեն և հայերեն գրված է. «Աղբաբեշանական մեծ բանաստեղծ Խողամի Գյանջկիին, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս և Սարդարապուլն Պատրիարք Վագիբն Ա-ից՝ ի նշան խորին հարգանքի»:

Վեհափառ Հայրապետը խոսք է առնում.

«Նիզամի Գյանջևին ո՞չ միայն Ադրբեյջանի ժողովրդի սեփականությունն է, այլև ամրող մարդկության: Ան հապատությունն ու պարծաճեն է ադրբեյջանցի ժողովրդին: Ամեն սերւեղ, վստան ենք, որ այսպիսի քարմ ծաղիկներ պիտի դեռ անոր դամրանին, որովհետև նիզամին ալ անման ծաղիկներ է սփռած մարդոց հոգիներուն մեջ: Նիզամին մեռած չէ: Քանի մարդկությունը կապրի, կապրի նաև նիզամին և կծառայե իրեն ներշնչան ու հոգիներու ազնվացման աղբյուր»:

գրել է նաև 25000 ոտանավոր: Մի ծերունի խոր ապրումներով արտատանեց մեծ բանաստեղծից Կտորներ՝ աշխատասիրության, խաղաղության և բարեկամության վերաբերյալ:

Վեհափառ Հայրապետը հումանիստ բանաստեղծի գերեզման-հուշարձանից հրաժեշտ է առնում լավագույն տպավորություններով:

Երեկոյան ժամը 6-ն է: Վեհափառ Հայրապետին առաջնորդում ենք եկեղեցի, ուր հավաքվել է մեծ բազմություն: Եկել են բոլորը, երիտասարդ թե ծեր, փոքր թե մեծ,

ՌԽՍԴՀ Տ ՎԵՀԱՓԱԾՈ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

Վերջում Վեհափառ Հայրապետը իր տպավորություններն է գրի առնում այցելուների ոսկեմատյանում:

Դամբարանի պատերին կան նկար-դրվագներ մեծ բանաստեղծի հոչակավոր երկերից՝ «Խոսրով և Շիրին», «Էկրի և Մեծնուն», «Շիռկանդար նամե», «Յոթ գեղեցկուհիներ» և այլն: Նիզամին եղել է շատ բեղմնավոր գրող: Բացի վերոհիշյալներից նիզամին

հազարներով: Հավաքված բազմովիլունը անվերջ ծափահարությամբ և սրտագին կեցցեներով է դիմավորում Վեհափառ Հայրապետին: Այդ հուզիչ և սրտառուց տեսարանը միայն բավական է համոզվելու համար, թե որպիսի համակրանք է տածում հայ հավատացյալ ժողովուրդը իր սիրելի Վեհափառ Հայրապետի և իր հարազատ եկեղեցու հանդեպ: Եկեղեցում պաշտված երեկոյան

ժամերգությունից հետո Վեհափառ Հայրապետը հրաժեշտ է առնում Կիրովաբադի հավատացյալ և հյուրասեր հայ ժողովրդից, օրենում բոլորին, զորդորում միշտ հարազատ մնալ մեր սուրբ կրոնին, մեր հավատին և մեր Հայրենիքին:

Սեպտեմբերի 25-ին, շորեքշաբթի օր, լավագույն տպավորություններով և քաղցր հուշերով թողնում ենք Կիրովաբադը և վաղառավոտյան ավտոմեքենաներով ճանապարհով դաշտային Ղարաբաղի միջով, ապա հասնում "Եղոնային Ղարաբաղը: Թվում է, թե մենք մտել ենք մի նոր աշխարհ, որն

գործադիր կոմիտեի խորհրդի նախագահ պ. Ռուբեն Շահրիմանյանը և կովտուրայի բաժնի պետ պ. Արտաշես Բալայանը հարգալից պատասխանում են Վեհափառ Հայրապետի մի շարք հարցումներին՝ Ղարաբաղի ազգաբնակչության, մշակույթի, գյուղատնտեսության, արդյունաբերության և այլ մարզերի վերաբերյալ: Ղարաբաղի ինքնավար մարզը ունի մ-ր 150 000 ազգաբնակչություն, որի 95 տոկոսից ավելին կազմում են հայերը: Հայաբնակ լեռնային Ղարաբաղի ամեն գյուղում կա հայկական յոթնամյա և տասնամյա դպրոց, իսկ Ստեփանակեր-

ԿԻՐՈՎԱՐԱԴԻ ՀԱՅՈՑ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

իր քաղաքաներով և գյուղերով, աշխարհագրական դիրքով և բնական գեղեցկություններով հարազատ է մեզ, մտտիկ մեր սրտին: Դուքք եադ նրանից է, որ այստեղ ամեն մի կտոր հողի, քարի և հուշարձանի վրա արձանագրվել են մեր ժողովրդի դարավոր պատմության հերոսական էջերը:

Ստեփանակերտում իշխանում ենք հայկական ոճով շինված գեղեցիկ և մաքուր հյուրանոցում:

Կարճ հանգստից հետո Վեհափառ Հայրապետը այցելություն է տալիս Ղարաբադի մարզգործկոմի խորհրդին, ուր զերմողեն ընդունվում է և հյուրասիրվում: Մարզային

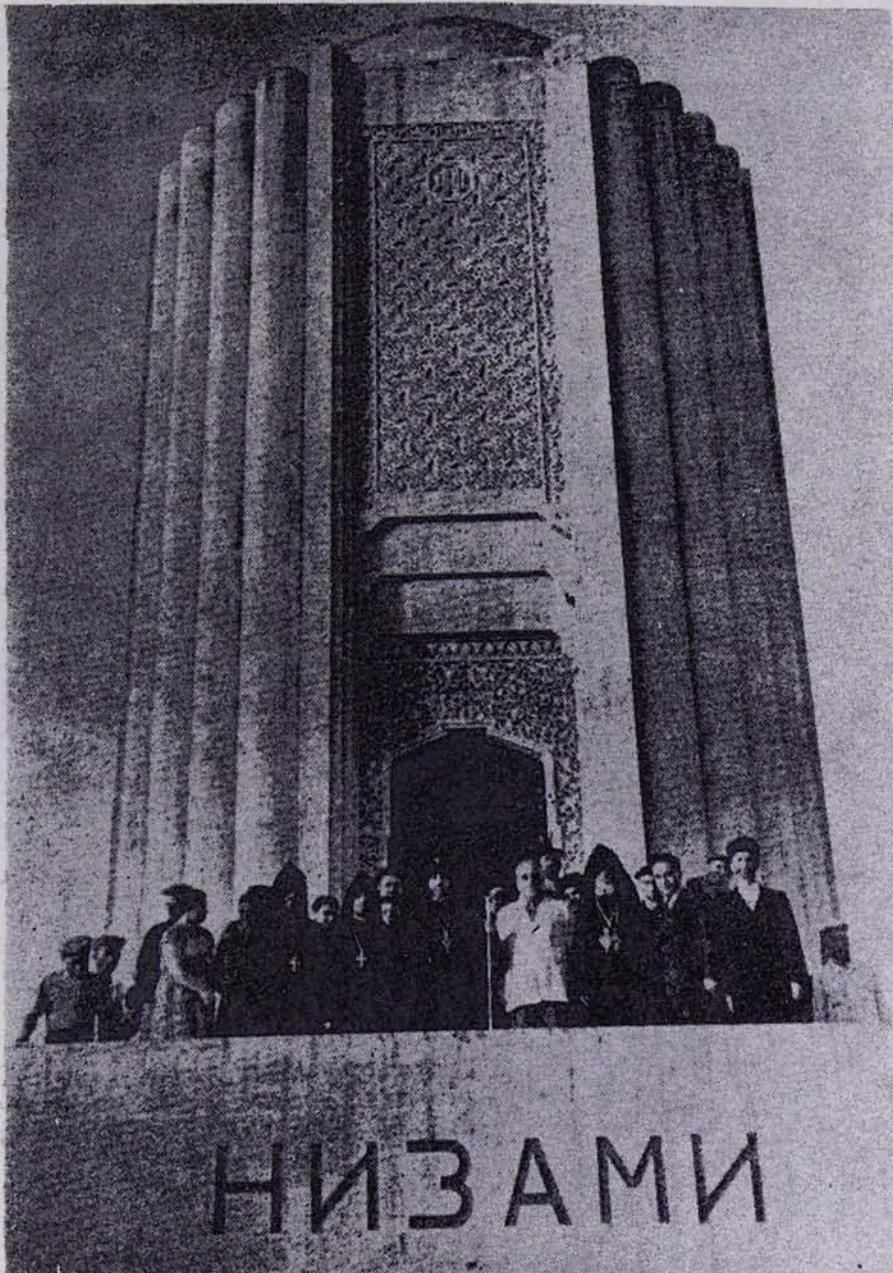
տում մերեք լրիվ միջնակարգ դպրոցներ և մի քանի տեխնիկականեր: Ղարաբաղիքի իրենց բարձրագույն կրթությունն ստանում են երևանում, թագլում և Միության մյուս բարձրագույն ուսումնական հաստատություններում: Ղարաբաղում լուս են տեսնում «Սովետական Ղարաբաղ» և այլ հայերեն թերթեր: Ժողովուրդը հիմնականում զբաղվում է երկրագործությամբ, անասնապահությամբ և արհեստներով: Ղարաբաղում աշում են ցորեն, խաղող, եղիպատրուրեն, այլ կարևոր կոտորաներ: Կան կահույքի, փայտամշակման, գինու, կոնյակի, տրիկոտաժի գործարաններ: Վերջերս հայոնարեր-

վել են տուժագույն մարմարի հանքեր շատ մեծ պաշարներով:

Դարաբաղի կենտրոնական քաղաքն է Ստեփանակերտը, որն ունի 18 000 հայ բնակչություն: Այս քաղաքն ոման ընդամենը

զարդ պիանովի շենքերով, սիրուն և երիտասարդ բաղար է Ստեփանակերտը:

Ստեփանակերտից 16 կիլոմետր հեռավորության վրա, 1400 մետր բարձր լեռների

ՆԻԶԱՄԻ ԳՅԱՆՁԵՎԵՐԻ ԳԱՎԹԲԱՐԱՆԻ ՄՈՏ

մի քանի տասնյակ տարիների պատմություններ, ասֆալտապատ փողոցներով, մաքրամատ պուրակներով,

վլա թառել է պատմական Շուշին, որն անցյալում այնքան կարևոր դեր է խաղացել մեր ժողովրդի կյանքում, իբրև մեր մշա-

կույթի. և լուսավորության խոշոր կենտրոն-ներից մեկը:

Մեկնում ենք Շուշի:

Վեհափառ Հայրապետին ուղեկցում են մարզգործկոմի կուստուրայի բաժնի պետ պ. Ա. Բալայանը և պ. Մամեդովը: Մեր մե-

թաղաքի միջից քայլելով գնում ենք դեպի նշանավոր Ամենափրկիչ եկեղեցին, որը կոշում են Ղազանշեցոց եկեղեցի: Ենթած է մոտ 180 տարի առաջ, կաթոլիկոս կարծր քարից: Եկեղեցու արտաքինը մեզ հիացնում է իր ճարտարապետությամբ: Վեհափառ Հայ-

ՇՈՒՇԻ Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՎՈՐԻՉ ԵԿՂԵՑՈՒ ԶԱՆԴԱԿԱՏԱՆ ԱՌԱՋ

քենաները բարձրանում են ոլորապտույտ ճանապարհներով դեպի վեր, սարն ի վեր: Հեռվից երևում են Շուշիի մեծ գերեզմանոցը, եկեղեցին և փլատակների մի մասը,

բապետը լուր աղոթում է: Աղոթում ենք և մենք ու մտովի խոնարհվում նրանց առջև, որոնց ճարտար ձեռքերով կառուցվել է այս հրաշակերտ եկեղեցին: Մանրակրիտ դինում

ենք - նրա առանձին մասերը, յուզահատով ձևով շինված երկշարք սյուները, խորանները, աննման կամարները, Ամեն ինչով հիացող էնք և հափշտակված, եկեղեցին շատ լուսավոր է և ընդարձակ: Վեհափառ Հայրապետը մտածում է անմիջական որոշ նորոգություններ կատարելու մասին, որպեսզի պատճական այս հոյակապ կոթողը պահպանվի:

Ամենափրկիչ եկեղեցուց քայլելով գնում ենք գեղի Շուշիի մյուս ծայրում գտնվող փոքրիկ եկեղեցին, որը կոչվում է Կանաչ եկեղեցի:

Ներով և անտառապատ լեռներով: Որքան մոտենում ենք Գանձասարի կողմերին, այնքան ավելի անտառները թանձրանում են: Գեղեցիկ է կեռնային Ղարաբաղի բնությունը: Հասնում ենք Վանքաշեն գյուղը: Գյուղացիները, մի պահ իրենց աշխատանքը թողած, կաշերից ընդառաջ են վագում Վեհափառ Հայրապետի և երկյուղածությամբ համբուրում նրա Աջը: Վեհափառ Հայրապետը պարուցում է նրանց հետ և բոլորին բաժանում Ս. Էջմիածնից բերած փոքրիկ խաչեր: Ապա գյուղի միջով անցնում ենք բայ-

ԳԱՆՉԱՍԱՐԻ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԱՆՔԸ

Երեկոյան Վեհափառ Հայրապետը իր հետևորդներով վերադառնում է Ստեփանակերս:

Սեպտեմբերի 26-ին, Հինգշաբթի օր, ավտոմոբիլաներով առավոտյան ժամը 9-ին մեմբնում ենք գեղի Գանձասարը, Ստեփանակերտից մոտ 75 կիլոմետր հեռավորության վրա: Մեզ ուղեկցում է կեռնային Ղարաբաղի ինքնավար մարզի գործադիր կոմիտեի կուտուրայի բաժնի վարիչ պ. Ա. Բալայանը: Անցնում ենք դժվարանցանելի ճանապարհ-

լեռով: Մենք գտնվում ենք սարի ստորոտում, որտեղից մինչև Գանձասարի վանքը մեկ ու կես կիլոմետր է: Ավտոմեքենան վեր է բարձրանում, մազլցելով քարից բար, թիրց թուփի: Այնուհետև կանգ ենք առնում և կամաց-կամաց քայլելով բարձրանում վանքը, որը շորս կողմից շրջապատված է բարձր պարիսպներով: Մտնում ենք վանքը, աղոթում և բոլորս մեկ երգում «Ուրախ լեր, Ս. Եկեղեցի» շարականք: Համբուրում ենք Ս. Սեղանը և ապա ծանոթանում վանքին, որը կառուցվել է 12-րդ դարում և այժմ էլ

գտնվում է Համեմատաբար բարվոք վիճակում: Գավիթը կամ ժամատումը, ինչպես երևում է, ավելի վաղ է կառուցվել: Հոյակապ է կաթողիկեն իր բազմաթիվ նուրբ քանդակներով: Վանքի հեղեցին շատ մեծ չէ, բայց հույժ գեղեցիկ է: Ներսից սյուներ չկան, սակայն կան բազմանիւստ կամարներ: Որմերի վրա կան բազմաթիվ արձանադրություններ: Գավթում կողք-կողքի թաղված են Գանձասարի կաթողիկոսները, որոնց գեղեցկմանների վրա կատարում ենք հոգեհանդիսաւ: Վանքի ամեն մի քարը, որմը, կամարը և քանդակը խոսուն վկաներն են մեր ժողովրդի ճարոտարապետական հանձարի:

Այնուհետև մտնում ենք միաբանական խուցերը, Վեհարանը, որոնք քայլայված վիճակուն են:

Գանձասարի վանքը, իրու ճարոտարապետական փառախնձող կոթող, մեր հին և արժեքավոր եկեղեցական հոգարձաններից մեկն է: Սակայն նրա արժեքը միայն սրանում չէ: Գանձասարի վանքը եղել է մեր հոգուր և իմացական մշակույթի մեծ կենտրոններից մեկը, ինչպես նաև մեր ազգային-ազատագրական շարժման օջախներից մեկը: Այստեղ են դարձնվել հայ ժողովրդի ազատագրության լուազվոր գաղափարներն ու ծրագրերը, այստեղ են գործել մեր ազգային ազատագրական շարժման հայրենամբ: և անձնվեր գործիչները՝ Խորայել Օրին, Մինաս վարդապետը, Եսայի և Հովհան կաթողիկոսները և ուրիշներ:

Գանձասարի վանքի գիրքը շքնաղ է: Չորս րուրդ փարթամ կանաչ է, արտոներ, անտառներ: Խճնում ենք խոր ձորը և ընապում սառնորակ ջուրը աղբուզի, որ կոշկում է Վանքի աղբյուր: Այստեղ են հավաքվել Վանաշենի աշխատանքեր, հյուրասեր և հավատայալ գյուրացիները, որոնք Վեհափառ Հայրապետի տափերի առաջ ոշխար են մորթում և ճոխ սեղան պատրաստում: Սեղանի վրա Վեհափառ Հայրապետը հոգեշշում և հայրենասիրական խոսքեր է ասում վանաշենցիներին և հորդորում հավատարիմ մնալ մեր սուրբ հավատին և Մայր Հայրենիքին:

Սեպտեմբերի 27-ին, ուրբաթ օր, մեկնում ենք Ստեփանակերտից գեղի Ամարասի վանքը, անցնելով մոտ 80 կիլոմետր ճանապարհ: Վեհափառ Հայրապետին ընկերանում են պ. Մամերպվը, պ. Ա. Բաղայանը: Ամարասի կողմերում ցեղները մերկանում են կանաչից և ամայանում: Տեսլում, ձորի մեջ երեսում է Ամարասի վանքը, կառուցված, ըստ ավանդության, եղարսամ և հիմնովին վերաշինված վերջին դարերում: Այստեղ թաղված է Ս. Գրիգոր Լուսավորչի թոռ

Գրիգորիսը, որն Աղվանից կաթողիկոսն էր: Վանքը փոքր է և նման Հղկված քարերով շինված քառակուսի տան: Ավելի գեղեցիկ է այս ներսից: Վանքը չորս կողմից շրջապատված է երկհարկանի բարձր շենքերով: Դրանք եղել են միաբանների խուցերը, առաջնորդարանը, Հյուրանոցը և այլն: Երջակա ընդարձակ տարածությունները ծածկված են թենու անտառներով:

Դյուզի կոլտնտեսության նախագահը Վեհափառ Հայրապետին հրավիրում է արդի: Սկսվել է այգեկուվքը: Աշխատանքը թողած, բոլորը հավաքվում են մեր շուրջը: Վեհափառ Հայրապետն օրհնում է բոլորին, այդիները, դաշտերը և նրանց արգար աշխատանքը: Ուզում են հատուկ սեղան պատրաստել, բայց ժամանակը չի թույլատրում սպասելու:

Սեպտեմբերի 28-ին, շաբաթ օր, առավոտյան ժամը 9-ին ինքնաթիռով մեկնում ենք Երևան և համառմ ժամը 10.50-ին: Օդանավակայանում Մայր Աթոռի ամբողջ միաբանությունը զերմորին դիմավորում է Վեհափառ Հայրապետին:

Վեհափառ Հայրապետին դիմավորելու է եկեղեան Հայկական ՍՍՌ Մինիստրների Սովետին առընթեր Հայ Եկեղեցու գործերի խորհրդի նախագահ պ. Ս. Գասպարյանը:

Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է դեպի Ս. Էջմիածին: Վանքի դարրասից, զգեստավորված, միաբանության և Հովուր Ճեմարանի աշակերտության ու հավատացյաների խուռան բայցուվային ուղեկցությամբ, ուրաշափառա-ով, ինկուզ ու զանգերի ցընծագին դրդանքով Վեհափառ Հայրապետը առաջնորդվում է Մայր Տաճար և գոհաբանական աղոթք մատուցում իշման Ս. Սեղանի առջև:

Գերազնորի Տ. Եղինիկ եպիսկոպոսը ամբողջ միաբանության անունից զերմ խոսքերով բարի գարուստ է մաղթում Վեհափառ Հայրապետին:

Վեհափառ Հայրապետը Մայր Տաճարը խոսք աւնելով, ասում է: «Ենթարկակալ ենք, որ Եղինիկ սրբազնը, Մայր Աթոռի միաբանության անուննեն, զերմ խոսքերով կդիմավորէ Մեզ:

Մեր Ենթին քեմերուն այս վերջին հայրապետական այցելությունն էր, որ ավինք: Ենչես ամեն ափիրով, այս անգամ ևս տեսանելու անհնարինության վերածած Մայր Հայրենիքին: Մենք ենք անուննեն, որ Ադրեբչանի մեջ ապրող հայուրյունը ևս անբաժնելի մասը կկազմե այն մեծ զանգվածին, որ

կկոչվի հայ ժողովուրդ: Իրոք շափազանցած չէինք ըլլար, եթե ըստինք, որ թե՛ Մենք և թե՛ այնտեղի հայերը ապրեցանք պատմական օրեր: Մեր ակնկալածեն շատ ավելի ջերմ սիրու և խաճդավառուրյան արտահայտուրյուններ տեսանք այնտեղ:

Այցելեցինք Բագու, ուր պատարագեցինք և բարողեցինք հոծ բազմուրյան հերկայուրյան:

Իսկ այն, ինչ պատասինցավ Կիրովաբադի մեջ, աննկարագրելի է: Միայն տեսնել պետք էր ժողովրդի այն բազմուրյունը, որ կինուրդսի եկեղեցի:

Ապա անցանք ինքնավար Լեռնային Ղարաբաղ և երկու օր մնացինք անոր սիրուն մայրաքաղաք Ստեփանակերտի մեջ: Այսուղ ալ Մենք շրջապատվեցանք ժողովրդի և Իշխանուրյան սիրով և շերմուրյամբ:

Այցելեցինք նաև Շուշի, տեսանք հին անցյալին մնացած տիսուր ավերակները, ինչպես նաև Ամենափրկիչ հոյակապ տաճարը, որն իր ներքին հորինվածքի ձեռվ կրնանք համեմատել այս Ս. Տաճարին հետ:

Ապա զացինք ուխտի Գանձասարի վանքը: Թարձ լեռան մը զագարին հաղթական

կանգնած է ժթ դարուն կառուցված այդ նոյակապ տաճարը և շատ լավ վիճակի մեջ է: Մեր նախնիքները այնքան ամուր են շիներ այդ վաճելը, որ նետազա ոչ մի փորորկ չէ կրցեր զայն ավերակի վերածել: Գանձասարի վանքին մեջ է, որ ավելի քան 200 տարիներ առաջ սկսավ խմորվիլ հայ ժողովրդի ազատագրական շարժման գաղափարը: Դավիր բեկ, Խորայել Օրի, Մինաս Վարդապետ և ուրիշ գործիչներ ապրած են այստեղ, ծրագրած և գործած են հանուն հայ ժողովրդի ազատագրուրյան:

Վերջապես երեկ այցելեցինք Ամարասի վանքը, որ սկիզբ կառնե և դարեն և ուր կպահվին մասունքները Ս. Գրիգոր Լուսավորչի բռնաց: Գրիգորիսի:

Մենք վերապարձանեք նովվապետական Մեր այցելուրենեն ավելի ոգեշնչված, ավելի խանդապան և ավելի լավատես:

Թող Տերը օրենք հայ ժողովուրդը, Մայր Աթոռը և մեր միարանուրյունը, և առաջնորդի մեզ եր լույսով, եր իսկ հիմնած Հայաստանյաց Ս. Եկեղեցին փառքին համար, ամեն:

ՀԱՅՐԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

